

Colind homeric

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- E noaptea rece, frigul mă doboară,
Simt lama lui cum taie prin artere
Și mintea-mi stă în loc, gata să moară,
Scăldată-n deziluzii și himere,

Dar mă gândesc că iarna este lungă,
Iar tu ai caii potcoviți cu aur
Și până de Crăciun or să ajungă
În iglu meu, cu tine, în tezaur

Să transformăm minutele de gheață
Când te colind și mă colinzi homeric
De la cuprins spre mijloc și-n prefață
Ne recităm ușor, pe întuneric.

- E-un ger cumplit, pe cer e lună plină,
Mai pune-un lemn pe foc și cuvertura
Țesută cu vitralii de lumină
Prin care pot să-ți deslușesc făptura

Întinde-o peste visul care arde
În pieptul meu, 'mi-atât de dor de tine,
De parcă trec prin sufletul meu hoarde
Pe cai arabi, dar ziua nu mai vine...

Ca să-ți citesc în zori caligrafia
Înham la sănii armăsari lunatici,
De-ajuns am cochetat cu poezia
Azi vreau să ne iubim ca doi sălbatici.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif